

Barraca de fira sofisticada

La història. Sevilla, 1910-1929. El torero Antonio Villalta és malferit per un toro demoníac, Carmen de Triana, la muller, mor en donar a llum una nena, a tot això la pèrfida infermera Encarna es casa amb el vidu i maltracta filla, la fa matar, però es recollida per una 'troupe' de toreros lil·liputencs...

La pel·lícula. El publicista Pablo Berger (Bilbao, 1963) adapta el popular conte dels germans Grimm en un any on les Blancaneus arrasen. El seu tret diferencial és que s'ho munta en blanc-i-negre amb rètols de cinema mut, tot i que no 'stricto sensu': les cançons estan sincronitzades. Aquesta *Blancanieves* remet a la barraca de fira, quan les classes populars s'atansaven al cinema amb ganes de passar-s'ho teta amb el gran guinyol farcit de carn picada. Allò de l'esperpent més o menys 'cañí', valleinclanesc, degudament homologat segons l'egrègia (rància) tradició cinematogràfica. Ho dic perquè la raresa, joiosament friki, suposa tot un test de graduació per als cinèfils: que si un 'homenatge' a Stroheim, Lang, Duvivier, Hitchcock (sí, sí, ho ha llegit bé!), Lean i els monstres insignes, circ cruel, de quan Tod Browning, a *Freaks*, posava el cor en un puny a principis dels anys trenta. Però Berger no pretén arribar tan lluny. Es conforma assentant càtedra de cinèfil aplicat que ha fet els

deures. Per tant, la seva *Blancaneus* no ultrapassa els límits del bon gust sofisticat. Algunes rialla, algun sobresalt més aviat estètic i la convicció de l'espectador avisat, que si resta sorprès, es perseguirà: estic assaborint una 'rara avis'. I tan feliç. Resulta inevitable no parlar de *The Artist*, guanyadora de cinc Òscars enguany. És el pecat original que haurà de pagar aquesta semi-muda *Blancaneus* de barraca de fira desclassada, elitista? Però *The Artist* es va

'Blancanieves'

Director: Pablo Berger.
Intèrprets: Maribel Verdú,
Inma Cuesta, Macarena
Garcia, Daniel Giménez
Cacho. Espanya-França,
2012. 104'. Funatic Lleida.

estrenar als JC Alpicat i als Lauren. ¿Per què *Blancanieves* ho fa al Funatic? Demà en parlem.

La imatge. Carmencita-Blancaneus menjant-se la seva mascota el gall Pepe, davant el sadisme de la madrastra.

La frase. 'Mai no pugis al pis de d'alt', etziba la perversa Encarna. Per tant, a la nena desvalguda li falta temps per pujar-hi. O l'estratègia de fer el contrari del que et matxaquen. ¿Independents imposats?

La recomanació. Cinèfils sense prejudicis taurins.